

200704149/1.

Datum uitspraak: 21 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/25528 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 8 mei 2007 in het geding
tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 april 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van , (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 mei 2007, verzonden op 21 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, (hierna: de rechtbank) het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appellant (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 29 juni 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de tweede grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank, door te overwegen dat de minister niet in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat – kort samengevat – er, afgezien van het document dat de vreemdeling tijdens het eerste gehoor heeft overgelegd, nog een ander document bestaat met betrekking tot zijn aangifte van bedreiging bij het Colombiaanse Openbaar Ministerie (hierna: de Fiscalia), niet heeft onderkend dat uit het rapport van het nader gehoor is af te leiden dat de vreemdeling met zijn schriftelijke verklaring van de bedreiging naar de Fiscalia is gegaan en dat hij een proces-verbaal van die aangifte in een gesloten envelop heeft ontvangen. Volgens de staatssecretaris kon op grond hiervan worden geconcludeerd dat de vreemdeling de beschikking heeft gehad over dit laatste document.

2.2. De grief slaagt. Blijkens het verslag van het nader gehoor heeft de minister de vreemdeling gevraagd wanneer hij het proces-verbaal van de aangifte heeft ontvangen. De vreemdeling heeft hierop geantwoord dat hij deze later in een gesloten envelop heeft ontvangen. Gelet hierop heeft de rechtbank ten onrechte geoordeeld dat de minister zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat een proces-verbaal van de aangifte bestond en dat de vreemdeling hierover de beschikking heeft gehad.

2.3. De staatssecretaris heeft in de eerste grief aangevoerd dat de rechtbank, door te overwegen dat ter zitting is gebleken dat de staatssecretaris enkel nog aan de vreemdeling tegenwerpt dat hij het bovengenoemde proces-verbaal niet heeft overgelegd, heeft miskend dat hij ter zitting uitdrukkelijk noch anderszins heeft verklaard dat hij louter nog aan de vreemdeling tegenwerpt dat hij het proces-verbaal toerekenbaar niet heeft overgelegd. Daarmee heeft de rechtbank zich ten onrechte geen oordeel

gevormd over het standpunt van de minister dat de vreemdeling ook andere documenten toerekenbaar niet heeft overgelegd.

2.4. Deze grief slaagt. De minister heeft zich in zijn besluit van 25 april 2006 op het standpunt gesteld dat de vreemdeling toerekenbaar behalve het bovengenoemde proces-verbaal, ook een rapport van de Fiscalia, de documentatie over de afspraken die de vreemdeling met de Fiscalia en de Colombiaanse Ombudsman had, en een verklaring van de Fiscalia dat het onderzoek naar de bedreigingen nog gaande is, niet heeft overgelegd. Het proces-verbaal van de zitting bij de rechtbank biedt geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris expliciet dan wel impliciet dat standpunt heeft gewijzigd. De rechtbank is dan ook ten onrechte van dit laatste uitgegaan en heeft daarmee zich ten onrechte geen oordeel gevormd over de vraag of de vreemdeling de overige documenten toerekenbaar niet heeft overgelegd.

2.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. De Afdeling zal de zaak met toepassing van artikel 44, eerste lid, aanhef en onder b, van de Wet op de Raad van State naar de rechtbank terugwijzen om te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

2.6. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 8 mei 2007 in zaak no. AWB 06/25528;
- III. wijst de zaak naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweëntwintig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. A.W.M. Bijloos, Leden, in tegenwoordigheid van mr. W.S. van Helvoort, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

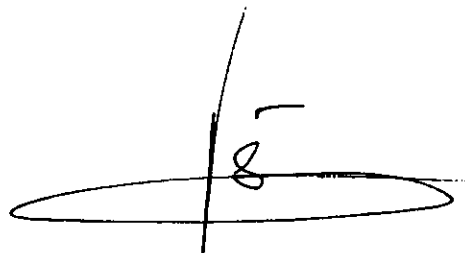
w.g. Van Helvoort
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 september 2007

361.

Verzonden: 21 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 25528

uitspraak van de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 8 mei 2007

in de zaak van:

geboren op _____ van Colombiaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. M. Woudwijk, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: drs. H. Heinink, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 5 november 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 25 april 2006 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 24 mei 2006 beroep ingesteld. Verweerder heeft op 25 januari 2007 een verweerschrift ingediend.
- 1.2 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 13 februari 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.3 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken de omstandigheid dat

de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

- 2.4 Verweerder heeft in (thans) C14/3 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In (thans) C14/3.3 Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen:

Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord én het relaas innerlijk consistent én niet onaannemelijk is én strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevantie bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.

- 2.5 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag onder meer het volgende aangevoerd. Toen eiser in Colombia onderweg was voor het ophalen van vee, is hij bij een controlepost aanhouden door guerilla's van de FARC (*Fuerzas Armadas de Revolutionarios de Colombia*), die eisten dat eiser met hen samen zou werken. Eiser is twee dagen vastgehouden door de FARC. Omdat hij vrijgelaten wilde worden heeft eiser uiteindelijk zijn medewerking toegezegd. Vervolgens heeft eiser elders in Colombia verbleven. In die periode heeft de zus van eiser verschillende dreigtelefoontjes ontvangen van personen die op zoek waren naar eiser en dreigden hem te vermoorden. Eiser heeft in juli 2005 aangifte gedaan bij het Openbaar Ministerie (*Fiscalia*). Eiser heeft zich ook tot de Ombudsman (*Defensoria*) gewend. Eiser vreest te worden vermoord als hij terug zou keren naar Colombia. De *Fiscalia* is niet in staat om feitelijke bescherming te bieden.
- 2.6 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat van het relaas van eiser geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Eiser heeft naar het oordeel van verweerder onvoldoende documenten overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag en niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van deze documenten niet aan hem is toe te rekenen. Ter motivering van dit oordeel heeft verweerder zich op het volgende standpunt gesteld. Eiser heeft verklaard dat hij een proces-verbaal heeft ontvangen van de aangifte die hij bij de *Fiscalia* heeft gedaan. Daarnaast heeft eiser verklaard dat er een rapport van de *Fiscalia* is geweest en dat bij documentatie van de *Fiscalia* en de *Defensoria* heeft ontvangen. Eiser heeft deze documenten volgens verweerder toerekenbaar niet overgelegd. In het voornemen, dat deel uitmaakt van het bestreden besluit, heeft verweerder zich voorts op het standpunt gesteld dat niet valt in te zien waarom eiser de verklaring van de *Fiscalia* dat het onderzoek nog loopt, niet heeft overgelegd. Eiser heeft deze verklaring, die dateert van 15 november 2006, in beroep alsnog overgelegd. Ter zitting is tenslotte gebleken dat verweerder met ontbrekende documenten slechts het proces-verbaal van aangifte bedoelt.

zaaknummer: AWB 06 / 25528

3

- 2.7 Verweerder heeft vervolgens het asielrelaas in het bestreden besluit beoordeeld aan de hand van het criterium dat daarvan een positieve overtuigingskracht moet uitgaan.
- 2.8 Eiser heeft zich in beroep, voor zover van belang, op het volgende standpunt gesteld. Er is slechts sprake van één document met betrekking tot zijn aangifte bij de Fiscalia, namelijk een door hemzelf opgestelde schriftelijke verklaring die hij bij de Fiscalia heeft ingeleverd. De Fiscalia stimuleert deze werkwijze, omdat zij geen tijd hoeft om alle verklaringen op te nemen. Anders dan verweerder veronderstelt, is er geen proces-verbaal van aangifte. Eiser heeft het woord proces-verbaal (*atestado*) niet gebruikt in zijn verklaringen.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.9 Verweerder heeft tijdens het eerste gehoor eiser de volgende vragen gesteld en eiser heeft in antwoord daarop het volgende verklaard (rapport van eerste gehoor, pagina 7):

Heeft u documenten waarmee u uw asielrelaas kunt onderbouwen?

Ja. Ik heb een aangifte bij het openbaar ministerie (bijlage 2)

(...)

Het stempel van ontvangst op 15 juli, wie heeft dat er op gezet?

Het openbaar ministerie. Ze hebben zelf ook een kopie gehouden.

Dit stuk is opgesteld op 13 juli 2005. Wie heeft dit opgesteld?

Het openbaar ministerie.

Degene die het heeft opgesteld op 13 juli is dus dezelfde als degene die het heeft ontvangen op 15 juli. Hoe zit dat?

Dat weet ik niet. Ik heb de 13^e aangifte gedaan.

Bent u daarna nog teruggeweest op het openbaar ministerie?

Nee. Daarna ben ik naar de ombudsman gegaan.

Wanneer en van wie kreeg u dit papier met die twee stempels erop?

Ik ben op 13 juli naar het openbaar ministerie gegaan. Daar heb ik mijn verklaring afgelegd en tegelijk is dit verhaal getypt door een medewerkster. Toen heb ik deze verklaring gekregen met het stempel van het openbaar ministerie erop, het stempel waar 13/7/05 doorheen geschreven staat. Ik ben weggegaan met de verklaring met dit ene stempel erop. Ik had vier exemplaren, allemaal met het stempel van het openbaar ministerie. Twee dagen later ben ik naar de ombudsman gegaan en die zette het stempel van 15 juli erop.

Tijdens het nader gehoor heeft verweerder eiser de volgende vragen gesteld en eiser heeft in antwoord daarop het volgende verklaard (rapport van nader gehoor, pagina 9 en 10):

U heeft niet aangegeven dat u in juli 2005 naar het Openbaar Ministerie bent geweest. (...) Deze persoon heeft de aangifte opgenomen. Bent u toen direct in het bezit gesteld van de documentatie of heeft u dit later ontvangen?

Ik bedoel het volgende. Je doet een mondelinge of schriftelijke aangifte, maar omdat het zo druk was hebben ze gezegd dat ik het alvast op papier moest zetten.

U moest toen een verklaring geschreven?

Ja.

Waar heeft u deze verklaring geschreven, thuis of bij het Openbaar Ministerie?

Nee, thuis.

zaaknummer: AWB 06 / 25528

4

Bent u met deze schriftelijke verklaring naar het Openbaar Ministerie gegaan?

Ja.

Is er van deze schriftelijke verklaring een proces-verbaal van aangifte opgemaakt?

Ja.

Bent u ook nog persoonlijk gehoord over uw aangifte?

Nee.

Dus naar aanleiding van uw schriftelijke verklaring is er een aangifte opgenomen?

Ja.

Wanneer heeft u het proces-verbaal van deze aangifte ontvangen?

Later.

Hoe is dat in zijn werk gegaan?

In een gesloten envelop.

Begrijp ik hier goed uit dat het proces-verbaal van de aangifte naar uw woning is verzonden?

Nee, het Openbaar Ministerie, niet naar de Ombudsman.

Ik begrijp het niet helemaal. Is het dan zo dat u met uw schriftelijke verklaring naar het Openbaar Ministerie bent gegaan. Deze hebben een proces-verbaal opgemaakt van de aangifte. Deze aangifte is via het Openbaar Ministerie naar de Ombudsman verzonden?

Nee, de verklaring is bij het OM achtergebleven. Ik heb een kopie van de verklaring meegenomen.

Het origineel is achtergebleven bij het Openbaar Ministerie, u heeft een kopie meegenomen. Wat heeft u dan met de kopie gedaan, bent u hiermee naar de Ombudsman gegaan?

Ik heb de kopie naar huis genomen en heb gekeken of ze bescherming konden bieden.

- 2.10 Verweerder heeft zich in het voornemen op het standpunt gesteld dat er volgens eiser een proces-verbaal van aangifte is opgemaakt en dat dit een apart document betreft.
- 2.11 Verweerder heeft op grond van de verklaringen van eiser, zoals hiervoor weergegeven, in redelijkheid niet kunnen concluderen dat er, afgezien van het document dat eiser tijdens het eerste gehoor heeft overlegd, nog een ander document bestaat met betrekking tot de aangifte van eiser. Uit de hierboven weergegeven passage uit het eerste en nader gehoor blijkt immers dat dit een conclusie van verweerder is, maar dat eiser dit nooit zelf heeft gezegd. De grief treft doel. Verweerder heeft eiser in redelijkheid niet kunnen tegenwerpen dat hij geen proces-verbaal heeft overgelegd van zijn aangifte bij de Fiscalia.
- 2.12 Dit betekent dat de conclusie van verweerder dat het asielrelaas positieve overtuigingskracht mist omdat eiser onvoldoende documenten heeft overgelegd, niet berust op een duidelijke motivering.
- 2.13 Voor het ter zitting door verweerder ingenomen standpunt dat het relaas ook zonder de tegenwerping dat eiser onvoldoende documenten ter staving daarvan heeft overgelegd ongeloofwaardig is, ongeacht welke toets bij de beoordeling daarvan wordt toegepast, is in het besluit geen steun te vinden. De rechtbank zal het daarom niet bij de beoordeling van het beroep betrekken.
- 2.14 De rechtbank zal het beroep gegrond verklaren. Het bestreden besluit is genomen in strijd met artikel 3:46 Algemene wet bestuursrecht (Awb).

zaaknummer: AWB 06/25528

5

-
- 2.15 De rechtbank zal het bestreden besluit vernietigen en verweerder opdragen een nieuw besluit te nemen.
- 2.16 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die eiser heeft gemaakt en de Staat der Nederlanden als rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

zaaknummer: AWB 06 / 25528

6

3. Beslissing

De rechtbank:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit van 25 april 2006;
- 3.3 draagt verweerder op binnen een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag met in achtname van deze uitspraak;
- 3.4 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt de Staat der Nederlanden op € 644,- te betalen aan eiser.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.C.M. Swinkels, voorzitter, en mrs. J.M. Janse van Mantgem en J.I. de Vreese-Rood, leden van de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 8 mei 2007, in tegenwoordigheid van mr. A.P.M. van Dullemen, griffier.

afschrift verzonden op:

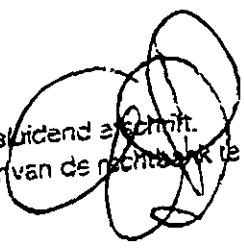
21 MEI 2007

Coll: **Rechtsmiddel**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3609 B	15 JUN 2007
ZAAKNR.	
AAN:	✓2
BEHANDELD: OD:	PAR:

Postadres: Postbus 30120, 2500 GC Den Haag

Telefoon 070 7794901

Fax 070 7795534

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	Vestiging Den Haag
Doorkiesnummer(s)	drs H. Heinink
Datum	070 779 4469
Orig kenmerk	15 juni 2007
Uw kenmerk	0511.05.0005
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie alsmede verzoek om een voorlopige voorziening /.

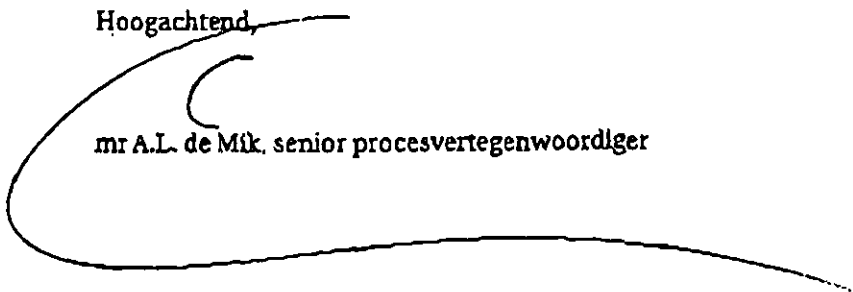
Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem van 8 mei 2007, verzonden op 21 mei 2007, met kenmerk Awb 06/25528.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Blijkens de bestreden uitspraak is de Minister gehouden binnen zes weken na de datum waarop de uitspraak is verzonden – 21 mei 2007 – een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak. Nu de Minister zich niet met deze uitspraak kan verenigen verzoek ik u bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat de Minister geen nieuwe beslissing hoeft te nemen voordat uw Afdeling op het hoger beroep heeft beslist.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

mr A.L. de Mink, senior procesvertegenwoordiger

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

15 JUN 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr A.L. de Mink
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem
van 8 mei 2007
met kenmerk 06/25528

Inzake:

met IND-kenmerk 0511.05.0005
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr M. Woudwijk
advocaat te Amsterdam

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

drs H. Meinkink
070 779 4469

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Haarlem van 8 mei 2007, verzonden op 21 mei 2007, met kenmerk Awb 06/25528 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 25 april 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak binnen zes weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Op 5 november 2005 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.

2.2 Bij besluit van 25 april 2006 is deze aanvraag afgewezen.

2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.6 op pagina 2 van de bestreden uitspraak:

"ter zitting is tenslotte gebleken dat verweerder met ontbrekende documenten slechts het proces-verbaal van aangifte bedoeld."

Grief 2

3.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.11 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Verweerder heeft op grond van de verklaringen van eiser, zoals hiervoor weergegeven, in redelijkheid niet kunnen concluderen dat er, afgezien van het document dat eiser tijdens het eerste gehoor heeft overgelegd, nog een ander document bestaat met betrekking tot de aangifte van eiser. Uit de hierboven weergegeven passage uit het eerste en nader gehoor blijkt immers dat dit een conclusie van verweerder is, maar dat eiser dit nooit zelf heeft gezegd. De grief treft doel. Verweerder heeft in redelijkheid niet kunnen tegenwerpen dat hij geen proces-verbaal heeft overgelegd van zijn aangifte bij de Fiscalia."

3.3. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.12, 2.14, 2.15 en 2.16 op pagina 4 en 5. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

4.1 In het verweerschrift is uitdrukkelijk het standpunt ingenomen dat artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f Vw ook is gebaseerd op de documenten waarvan verweerder heeft verklaard ze niet mee te hebben genomen

vanwege de haast die hij had om weg te komen (pagina 13 van het nader gehoor). Ter zitting is van deze passage niet expliciet afstand genomen. Ook anderszins kan uit het verhandelde ter zitting niet worden afgeleid dat beoogd is afstand te nemen van dit deel van de in beroep bestreden beschikking of het verweerschrift. De rechtbank heeft zich hierover bij de beoordeling van het beroep dan ook ten onrechte niet uitgelaten. Voor zover van de kant van de Staatssecretaris is aangegeven dat bepaalde door verweerder genoemde documenten geen relevante documenten zijn in de zin van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw, is hiermee niet aangegeven dat enkel nog het proces-verbaal van aangifte in dat verband relevant is. Daar van uitgaande had de rechtbank tot de conclusie behoren te komen dat verweerder zich ook in dit verband op het standpunt heeft kunnen stellen dat verweerder verwijtbaar ongedocumenteerd in de zin van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw is.

Ad grief 2

- 4.2 Ten onrechte komt de rechtbank tot de conclusie dat aan verweerder niet mocht worden tegengeworpen dat hij geen proces-verbaal van aangifte bij de Fiscalia heeft overgelegd.
- 4.3 De Staatssecretaris stelt voorop dat de verklaringen van verweerder omtrent zijn documenten dermate wisselend en tegenstrijdig van aard zijn, dat de rechtbank daarin ten onrechte aanleiding heeft gezien voor het in rechtsoverweging 2.11 gegeven oordeel. De rechtbank miskent dat in de aangehaalde passages innerlijke tegenstrijdigheden zijn opgenomen. Zo kan uit de verklaringen van verweerder op pagina 9 en 10 van het nader gehoor worden afgeleid dat verweerder thuis een verklaring heeft opgesteld, terwijl hij op pagina 7 van het eerste gehoor heeft verklaard dat hij bij het openbaar ministerie verklaringen heeft afgelegd en dat dit tegelijkertijd door een medewerker op papier is gezet. De verklaringen van verweerder in het eerste gehoor kunnen voorts niet anders worden begrepen dan dat hij de door het openbaar ministerie opgestelde verklaring heeft ontvangen. Bovendien valt uit de verklaringen op pagina 10 van het nader gehoor op te maken dat verweerder met zijn schriftelijke verklaring naar het openbaar ministerie is gegaan, dat daarvan een proces-verbaal van aangifte is opgemaakt en dat hij het proces-verbaal van aangifte in een gesloten envelop heeft ontvangen. Op grond van deze verklaringen mocht er van uit worden gegaan dat verweerder de beschikking heeft gehad over dit document en dat hij dit niet heeft overgelegd. Dat er door verweerder ook verklaringen zijn afgelegd waaruit zou kunnen worden afgeleid dat er slechts sprake is van één document en dat verweerder dit ook heeft overgelegd, rechtvaardigt geenszins het door de rechtbank gegeven oordeel. Deze verklaringen verhouden zich immers niet tot hetgeen door de Staatssecretaris uit de verklaringen van verweerder is afgeleid. Constateerend dat er geen feiten of omstandigheden zijn aangevoerd die maken dat het niet overleggen van het document niet aan verweerder kan worden toegerekend, had de rechtbank tot de conclusie behoren te komen dat artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw is tegengeworpen. De rechtbank heeft zulks miskend. Vervolgens had de rechtbank tot de conclusie behoren te komen dat het relaas van verweerder positieve overtuigingskracht ontbeert.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 24 mei 2006 ingestelde beroep.

Den Haag, 15 juni 2007

Gemachtigde

mr A.L. de Mik, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag